

Muškarci u tročetvrtinskom ritmu

Muškarci u kratkim kožnim pantalonama stoje u krugu, tregeri su im ukrašeni ručno izvezenim motivom runolista, i imaju kožne cipele . Nose bele lanene košulje, pilcane šešire ukrašene šarama u obliku brada divokoze i pletene vunene grejače za telo. Muškarci drže savijene ruke ispred sebe, a kako muzika udari u 3/4 takt, oni podižu kolena i skaču s jedne noge na drugu. U ritmu muzike naizmenično pljeskaju rukama po butinama, kolenima i đonovima cipela. Kožnim cipelama glasno udaraju po zemlji i povremeno uzvikuju doskočice. Muškarci plešu Šulplater ,što se prevodi kao udaranje cipelama. Jedan od onih koji to radi već 50 godina je gospodin Franc-Jozef Hajnle. Ima 62 godine, po zanimanju je poljoprivrednik i stolar je i majstor i dugogodišnji je igrač u zavičajnom klubu Talkirhdorf:

Gospodine Hajnle, zašto se ples zove Šulplater?

Plateln znači stepovati cipelama. Ali to znači mnogo više od toga. Ritmično stiskate butine, đonove cipela isturate napred- nazad i ukrštenim nogama udarate cipelama o pod. U Šulplateru postoji dvanaest različitih pokreta. Oni koji plešu malo bolje nazivaju se Forplatleri. Vi plešete, a učenici pokušavaju da kopiraju redosled koraka.

U kom uzrastu deca uče da plešu ?

Čak i trogodišnjaci počinju sa jednostavnim figuralnim plesom. Jedan se zove "tri kožne čarape". Momci se lupaju po butinama i rukama, pa naizmenično pljeskaju desnu i levu ruku i između sebe se okreću. Zatim, tokom vremena, dolazi do udaranja rukama.

Šta je to posebno kod Šulplatera?

Prelazak sa plesa u paru sa ženama na solo deonice momaka. Kada ova promena bude dobro izvedena , to je divan osećaj. Takođe nosimo našu narodnu nošnju. To nas međusobno povezuje. Žene nose svoje prelepe dirndle, a mi naše lederhozee. Onda povikujemo i podvriskujemo glasno dok plešemo i publika se pridruži, i to veoma poseban osećaj.

Šta je najteže u ovom plesu?

Dobar igrač bi trebalo da ima dobar osećaj za takt i ritam. Takođe vam je potrebna dobra fizička kondicija, koordinacija i fleksibilnost. Kada plešete, naizmenično skaćete s jedne noge na drugu, povremeno savijajući stopala da biste udarili dlanovima o cipele. To može biti prilično naporno. Ali vremenom, što više vežbate, to postaje sve lakše.

Šta nosite za ples?

Nosimo narodne nošnje. Svaka zajednica ima svoje. Pošto plesači dolaze iz različitih zajednica, naš lokalni klub u Talkihdorfu oprema plesače narodnim nošnjama za nastupe. U našem slučaju to je planinska nošnja iz oblasti Altgau. Nosimo kratke crne pantalone od jelenske kože. Kada udaramo rukama po koži, ona proizvodi bolji zvuk. Kako nosimo kratke pantalone možemo bolje da savijamo kolena. Nosimo i tregere od zelenog platna sa ručno izvezenim ukrasima, belu košulju, sive čarape do kolena i pilcani šešir sa ukrasom od brade divokoze. Kožnim cipelama možete glasno udarati po podu.

Odakle potiče ples? Možete li nam reći nešto o istoriji plesa?

Pleše se od sredine 19. veka. Počelo je kao ples u paru, pri čemu je partner improvizovao i udarao se da bi impresionirao partnera. Od tada su žene i muškarci plesali na lokalnim okupljanjima, seoskim i planinskim festivalima, jubilejima, na druženju komšijskih klubova, na majskim svetkovinama nakon podizanja majskog stuba, ali i na privatnim festivalima. Obično plešete po klubovima dok se ne venčate, ali neki nastavljaju i posle toga, kao ja i kao što to rade pripadnici forplatlera. Razvoj turizma još više je promovisao ovaj ples. Svuda u Altgauu se pojavilo puno platler grupa.

Gospodine Hajnle, da li mislite da je Šuplater zapravo važno kulturno dobro koje vredi zaštititi, ili je to sada samo vrsta plesa?

Ples je kulturno dobro vredno zaštite jer povezuje ljude različitih generacija. Mladi i stari sastaju se da bi vežbali, zajedno slave, putuju u druga mesta da bi plesali. Biti na sceni u narodnoj nošnji dok te publika pozdravlja je divan doživljaj. To je čista radost života. To motiviše mnoge mlade ljude da se učlane u klub, nakon čega ih osvaja ovaj tradicionalni ples i tradicija se održava.